

Boże Narodzenie - scenariusz widowiska poetycko-muzycznego

„Dla wszystkich starczy miejsca”

Zastonięta kurtyna (podkład muzyczny)

Odstonięcie kurtyny: na scenie nie ubrana choinka (zostanie przyozdobiona na oczach widzów), nie nakryty jeszcze stół i krzesła.

Na scenę wchodzi osoby, wnoszą pudełka z ozdobami, elementami łańcucha, prezentami i zajmują miejsca przy stole. Dwie osoby pozostają na środku.

Podkład muzyczny: „Largo” Haendla

Recytator 1:

jest czas
co swym powiewem
przywraca oddech
a zło zostawia
pod ścianą miłości
świat
rzeczywiście jest
świat ma zapach
grzanego wina
i klusek z makiem
świat
śpiewa z aniołami
kiedy dzielimy się
opłatkiem

Recytator 2:

Już nie tygodnie, już nie dni, ale godziny dzielą nas od niezwykłości tego jedyne w roku wieczoru, gdy wśród nocnej ciszy zabrzmie radosne gloria na cześć Dzieciątka, jak to było ponad 2000 lat temu w ubogiej betlejemskiej szopie. Niepowtarzalność tej nocy, blask gwiazdy betlejemskiej, czułość i dobroć ludzką dla nowo narodzonego Pana niesiemy wam w wierszach i kolędach i dzielimy się nimi z wszystkimi, jak opłatkiem.

Wstaje jedna z osób siedzących przy stole, wybiera ozdobę choinkową , śpiewa utwór, po czym podchodzi do drzewka, by je przystroić. Potem wraca na miejsce.

Piosenka pt. „Jeden dzień w roku” S. Krajewskiego.

Wchodzi dwoje dzieci z gwiazdkami w dłoniach, po wygłoszeniu tekstu zawieszają je na choince i zajmują miejsca przy stole.

Dziecko 1:

Ta pierwsza gwiazdka,
co żółtym światłem płonie,
jest małym pajęczkiem
zawieszonym przez noc.

Dziecko 2:

Patrz –
spuszcza się prosto
w nasze dłonie!
Zawiesimy ją na choince,
niech przyniesie szczęście(...)

Podkład muzyczny: kolęda „Triumfy króla niebieskiego”.

Spośród osób siedzących przy stole wstaje chłopak i dziecko, biorą ozdoby i podchodzą do choinki, mówią tekst, wieszają ozdoby i wracają do stołu.

Dziecko 3:

Dlaczego jest Święto Bożego Narodzenia?
Dlaczego wpatrujemy się w gwiazdę na niebie?
Dlaczego śpiewamy kolędy?

Recytator 3:

Dlatego, żeby się uczyć miłości.
Dlatego, żeby podawać sobie ręce.
Dlatego, żeby uśmiechać się do siebie.
Dlatego, żeby sobie przebaczać.

Gasną światła.

Na scenę z dwóch stron wchodzi aniołowie – chór – i stają obok choinki.

Wchodzi trójka dzieci – aniołków.

Zapalają się światła, dzieci mówią tekst z Biblii – Ewangelia św. Łukasza:

Dziecko A1:

Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan.

Dziecko A2:

A to będzie znakiem dla was: znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie.

Dziecko A3:

I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami

Chór aniołów śpiewa kolędę: „Chwała na wysokościach, chwała na wysokościach, a pokój na ziemi”. Gasną światła. Aniołowie schodzą ze sceny.

Kolęda „Chwała na wysokościach”.

Słychać muzykę – „Canon” Pachelbela. Od stołu wstaje osoba, bierze ozdobę choinkową, wieszka na choince i mówi tekst. Wraca na miejsce.

Recytator 4:

Patrzyli z oczu ogromną dziwością
Pasterze – owiec porzuciwszy strażę –
O, trzej królowie! gdyście Panu w darze
Przynieśli mirrę, kadzidło i złoto.

Lecz, o Melchiorze, Kasprze, Baltazarze!
Tajnej mądrości słynęliście cnotą
I z swych uczonych ksiąg doszliście oto,
Że się w Betlejem cud boski ukaże.

Cóż to wielkiego, Magowie ze Wschodu,
Żeście odkryli po roku podróży
Pana na sianie, między bydłem, gnojem,

Gdy ja bez gwiazdy szczególnej przewodu,
Znalazłem Boga – błądząc wiele dłużej –
W jeszcze podlegszej stajni: w sercu swoim.

Na scenę wchodzi Maryja z Dzieciątkiem (siada na stopniach schodów) i chóry aniołów (ustawiają się na tle choinki). Maryja śpiewa kolędę „Oj, maluśki, maluśki”, refren śpiewa również chór.

Na końcowych akordach pieśni przygaśnięcie światel. Znikają aniołowie i Maryja.

Słychać utwór Schumann „Dreaming Op. 15”

Recytator 5: *wstaje od stołu i podchodzi do choinki, wieszka ozdobę, mówi tekst, wraca.*

Jakże samotnym zawsze mnie zastajesz
o nocy! święta nocy!
płonąca rajem czarodziejskich bajek,
cudem rozjarzeń i tęczą rozżłoceń –
jak śnieg cichutka, biała jak opłatek,
którym się dzielisz z całym, z całym światem –
O nocy, pod gwiazd milczeniem dalekim,
I wśród której Bóg się pobratał z człowiekiem!

Kolęda „Gdy się Chrystus rodzi”.

Trzy osoby biorą łańcuch ze stołu i wieszają na choince. Zapalają się światła na choince. Inne nakrywają stół białym obrusem. Pod nim kładą siano, a na nim talerzyk z opłatkiem. Wszyscy stoją wokół stołu. Na środek sceny wychodzi recytator 6, mówi tekst. Pozostaje na środku sceny.

Podkład muzyczny : wyciszona wersja instrumentalna kolędy „Gdy się Chrystus rodzi”.

Recytator 6

(...)

Że czas się dzielić opłatkiem,
więc wszyscy podchodzą do siebie
i serca drżą uroczyście
jak na drzewie przy liściach liście.
Jest cicho. Choinka płonie.
Na szczycie cherubin fruwa.
Na oknach pelargonie
blask świeczek złotem zasnuwa,
a z kąta, z ust brata, płynie
kolęda na okarynie:
Lulajże, Jezuniu,
moja perełko,
Lulajże, Jezuniu,
Me pieścidelko.

Kolęda „Lulajże, Jezuniu” - gra na instrumencie

Z grupy osób zgromadzonych wokół stołu na środek sceny wychodzą po kolei trzy osoby, mówią tekst:

Recytator 7

- I Przyjdź Betlejemska Nocy,
ale nie tylko raz w roku,
gdy wigilijna wieczerza
z opłatkiem,
kolędami,
przystrojoną choinką.
- II Przyjdź,
na wszystkie powszednie dni,
by nie były powszednie!
Pogrąż w ciemności ich światła:
zwodnicze,
niemądre,
żadne...
- III Za jednym prawdziwym światłem
słowem, co ciałem się stało,
zawsze nas prowadź.

Na scenę wychodzą wszyscy uczestnicy przedstawienia i śpiewają kolędę

„Bóg się rodzi, moc truchleje”

Gasną światła. Wykonawcy schodzą ze sceny.

Światło zapala się – scena pantomimy.

Opracowanie:

T. Bałdyga

B. Maćkowiak

A. Rosińska